

tes mitte ei tahtnud ni ushinaste joosta,
ka hulgaliste wangi woetud. Pärast
jaggas meie üllem Kinnal omma wägge
neljaks ossaks, et ta iggalt polest woiks
Turkide wasto hakkata, ja neid ennese
keskele sada. Ja se olli üks õige imme
luggu et se temmalegi nenda ka korda
läks omma pissokesse hulgaga keif sedda
suurt Turki wägge nenda keskele sada
et neile muud ülle ei jäänud, kui et pid-
did surrema, ehk wangi woetama, ehk
rahho palluma. Ja se sündis nenda.
Turkide wäggi olli tannawo arrust pal-
jo ennam kui sadda kord tuhhat sõa-
mehhi. Nende surem wäggi olli üllema
Kinnali ehk suur-Witsiri jures leri-
teised ollid läkkitatud omma Ma linna-
dele abbiks ja kaitsemiseks, ja teised ol-
lid enmast laiale aännud ja püüdsid meie
rahwast keelda et nemmad ei saaks kau-
gemale ette tungida. Agga meie üks
Kinnal

Kinnal Kamentskoi nimmi, olli omma
riggimentidega, kōrwa teed läinud, ja
sedda wiisi Turkide ette joudnud. Es-
samma juhtus siis ühhe sure hulga Turki
peäle, kes Witsiri jure piddid minne-
ma, ja temma sõa wāele mona wima.
Wiis tuhhat mona wantrid sõldakse ol-
nud ja kaksümmeend wiis tuhhat meest
neid hoidmas. Nende peäle hakkas meie
Kinnal Kamentskoi omma rahwaga, ja
kui ta ühhe ionega nende peäle aias, ja
püsside ja tükkidega nende sekka lastis,
hakkasid nemmad kōl esite ello polest
wasto, agga pärast ei wõind nemmad
ennam parrata, jätisid keif mahha,
ommad sured tükkid, wantrid, lippud,
telgid, ja mis neil agga olli, ja pistisid
jooksma. Need sured Kannonirid, kenne
peäle ni suur lotus olli olnud, ollid need es-
simesed, kes tükkide wantritte eest hoos-
te trengid katti leikasid ja ärra jooksid.

(4

Waat,